

måtte ses på det formål, der var med den. Og formålet var at sikre en bedre integration ved at få folk spredt ud i stedet for at få dem samlet på nogle få steder i landet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil fastholde, at man har givet et alt, alt, alt for vidt rum for skønsmæssige vurderinger, når man i lovforslaget begynder at indskrive, at der forudsættes administreret i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtigelser. Så er man langt, langt, langt forbi, hvad der er rimeligt. Det forstod jeg også at hr. Duetoft var enig i, men at han ønskede, at vi tog den diskussion på et andet tidspunkt. Fint. Det vil jeg godt sige tak for. Lad os så tage den diskussion på et andet tidspunkt. Det er et alvorligt problem, som jo også sætter embedsmænd i et dilemma, for hvordan gør man det, når der ikke er nogen præcise retningslinjer for, hvad der menes.

Det hænger så sammen med et andet spørgsmål: Hvordan kunne embedsmænd i Udlændingestyrelsen nå frem til, at fiskerkonen ikke skulle have lov til at være i Danmark, fordi hendes mand var på havet, og så havde de ikke et tilstrækkeligt samliv, til at man kunne acceptere det? Det er jo sådan set fuldstændig umuligt at forstå, hvordan nogle mennesker kan få den tanke. Eller er det? For hvis det virkelig ikke er så umuligt, så er det jo ikke bare et spørgsmål om, at der skal gives nogle nye retningslinjer ovre i Udlændingestyrelsen, så er det jo et spørgsmål, om man ikke har nogle forsøgte folk ansat. Det tror jeg sådan set ikke man har. Jeg tror, det er, fordi man lige præcis, som hr. Duetoft vistnok sagde, lyttede til signalerne, og de signaler, der er kommet, har konstant netop været artikler om, hvordan familiesammenføring er blevet misbrugt osv., og den ene politiker efter den anden stiller sig herop og siger – jeg har undtaget en række partier – at nu må vi også gøre noget ved det her område. Derfor fortolker man det på den måde, da man jo heller ikke i loven kan læse, at det ikke kan fortolkes på den måde. Så jeg mener, der er en sammenhæng mellem den generelle hetz, som føres mod indvandrere og flygtninge, og så den måde, som tingene bliver fortolket på.

Så vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg synes, det er vidunderligt, at UNHCR har sendt os et brev om, at bopælspligten ikke i sig selv er diskriminerende. Jeg synes altså, det er virkelig

betryggende, at vi har behov for den slags breve fra UNHCR om, at den og den bestemmelse ikke i sig selv er diskriminerende. Det siger lidt om, hvor vi er henne, men det er da bedre, at de skriver det.

Men det er sådan set ikke grunden til, at vi ønsker den ændret. Vi ønsker den ændret, fordi den fører til en masse problemer, fordi den splitter familier. Uanset om man opfatter den som diskriminerende eller ikke i sig selv diskriminerende, så vil vi gå imod den, for vi ønsker ikke at splitte familier, og det bliver resultatet af det.

Vi håber så, at Socialdemokratiet, når der kommer meldinger ude fra kommunerne om de problemer, det vil give, også vil være med til at se på en ændring.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Peter Duetoft sagde ganske rigtigt, at den gældende lovgivning udmærket kan administreres på en imødekommende og udvidende måde i stedet for på en restriktiv og indskrænkende måde, således som det længe har været god latin. Derfor mener jeg, hr. Søndergaard tager fejl, når han siger, at det er politikerne, nemlig dem, der stemte for loven, der har ansvaret. Nej, det er ministeren, der har ansvaret for at udsende de signaler til embedsmændene, at loven skal fortolkes på den mildest mulige måde, og det gjorde jeg meget ud af i min ordførertale i formiddags.

Jeg skal give et enkelt eksempel:

For få uger siden har en flygtningefamilie fra Hviderusland fået et brev om, at de gerne må være her i landet. De har været her i otte et halvt år uden at måtte være her, men Hviderusland ville ikke modtage dem tilbage. Parret har en datter, som er gift i det nordjyske, har godt arbejde og er en god samfundsborger. Det par, jeg taler om, som har fået brevet, er på deres livs højde og deres ydeevnes højde. De får efter otte et halvt års forløb at vide, at de må blive her et halvt år. Det er vel enten signalerne, der har været forkerte, eller også er det – og det skal også være et svar til fru Dorte Bennedsen – udførelsen af signalerne, der har været forkert.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Søren Søndergaard har fuldkommen ret i, at et af argumenterne i sommer i den diskussion var, at signalerne havde været sådan. Det er en